

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319201228
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5319201228.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: I. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XX, P., právne zastúpený JUDr. Ladislavom Potockým, advokátom so sídlom C. XX, X., proti žalovanej: S. Y., rod. G., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XX, P., právne zastúpená spoločnosťou LEGAL POINT s.r.o., so sídlom Nemocničná 797, Považská Bystrica, o určenie, že nehnuteľná vec nepatrí do BSM, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 14C/21/2019-64 zo dňa 30. januára 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** vo výroku II. o trovách prvoinštančného konania.

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o n e c h á v a** **n e d o t k n u t ý m** vo zvyšnej časti (výroky I., III. a IV.).

Žalovaná **m á** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd (ďalej v texte aj ako „súd prvej inštancie“) zastavil (výrok I.) konanie pri aplikácii § 145 ods. 1 CSP (citované v napadnutom uznesení), vychádzajúc z dispozičného procesného úkonu žalobcu, ktorým tento vzal žalobu v celom rozsahu späť, a to v štádiu pred prvým pojednávaním.

2. Nadväzne súd prvej inštancie výrokom II. uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 % aplikujúc § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. V danej spojitosti poukázal na určujúci princíp zavinenia, ktoré je potrebné posudzovať výlučne z procesného hľadiska (t.j. podľa procesného výsledku), nie podľa hmotného práva (nároku vo veci samej). V posudzovanej veci procesne zaviniť zastavenie konania žalobca, nakoľko po podaní žaloby na súd navrhol konanie zastaviť.

3. Zároveň okresný súd (výrok III.) nariadil vrátenie časti súdneho poplatku žalobcovi vo výške 43,05 eur a to s ohľadom na znenie § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, poplatku za výpis z registra trestov a upravil (výrok IV.) Slovenskú poštu, a.s., aby do 30 dní odo dňa doručenia odpisu uznesenia o vrátení súdneho poplatku tento vrátila žalobcovi (§ 11 ods. 6 písm. b/ zákona č. 71/1992 Zb.).

4. Proti tomuto uzneseniu, čo do výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, podal odvolanie žalobca a domáhal sa v tejto časti rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

5. Úvodom odvolateľ konštatoval, že dôvodom zrušenia súdneho rozhodnutia je vždy jeho nepreskúmateľnosť v dôsledku nezrozumiteľnosti alebo nedostatku dôvodov. Výrok rozhodnutia totiž

musí zodpovedať výsledkom dokazovania a vyhodnoteniu dôkazov, čo sa musí prejavíť v odôvodnení rozhodnutia, pričom dôvody musia byť jasné a presvedčivé.

6. Následne žalobca uviedol, že svoju žalobu podával z dôvodu, že žalovaná podala žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom do masy BSM zahrnula i sporné nehnuteľnosti, ktoré konanie sa vedie pod sp. zn. 4C/ 73/2018 na Okresnom súde Čadca. Rozsudkom tamajšieho súdu zo dňa 31.10.2019 však bolo rozhodnuté tak, že tieto nehnuteľnosti neboli pojaté do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Nakoľko teda bola táto otázka vyriešená (v konaní 4C/ 73/2018), je žaloba bezpredmetná a z tohto dôvodu ju zobral v celom rozsahu späť.

7. Podľa odvolateľa teda žalovaná strana zavinila, že (on) musel podať žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, keďže do žaloby o vyporiadanie BSM zahrnula nehnuteľnosť, ktorú kúpil od svojich rodičov ešte pred uzavretím manželstva. Uzavrel, že okresný súd mal z úradnej povinnosti skúmať, z akého dôvodu bola podaná žaloba.

5. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaná navrhla uznesenie okresného súdu potvrdiť. Zdôraznila, že v odvolaní prezentovaná argumentácia právne neobstoí, nakoľko žalovaná nie je zodpovedná za procesnoprávne prostriedky, ktoré žalobca použil - podanie žaloby o určenie, že nehnuteľné veci nepatria do BSM. Je teda absolútne mylný názor žalobcu o zavinení na jej strane, že žalobca musel podať žalobu o určenie, že nehnuteľné veci nepatria do BSM. Skutočnosť, že žalobca podal takýto typ žaloby, je výlučne jeho slobodným rozhodnutím, s ktorým sú prirodzene následne spojené následky. To, že žalobca takéto konanie inicioval a potom sám zavinil, že došlo k jeho zastaveniu, za žiadnych okolností nemôže byť na ťarchu žalobkyne. Nemožno akceptovať názor žalobcu, že súd mal z úradnej povinnosti skúmať, z akého dôvodu bola žaloba podaná, nakoľko toto nemá oporu v právnom poriadku SR.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP (z tohto titulu nedotknutým ponechal odvolaním nenapadnuté a samostatné výroky o zastavení konania a o súdnom poplatku) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

7. Odvolateľ v okolnostiach posudzovanej veci nekonkretizoval, k čomu smeruje jeho úvodná úvaha (bod 5 tohto odôvodnenia), v zmysle ktorej dôvodom zrušenia súdneho rozhodnutia je vždy jeho nepreskúmateľnosť. Z obsahu tejto všeobecnej/teoretickej konštatácie žalobcu totiž nevyplýva, že by nepreskúmateľnosť vytykal aj napadnutému uzneseniu, tobôž z akých dôvodov (vnútorný rozpor dôvodov, ich absencia, alebo iné...). Pokiaľ by aj mal odvolateľ takúto ambíciu, krajský súd (hoci je principiálne viazaný vymedzenými odvolacími dôvodmi a nemôže ich vyhľadávať/dotvárať za odvolateľa) v danej spojitosti čiastkovo uzatvára, že odôvodnenie napadnutého výroku nevykazuje znaky nepreskúmateľnosti. Okresný súd totiž zrozumiteľným spôsobom pomenoval dôvod zvolenej úpravy trov konania v podobe procesného zavinenia zastavenia konania na strane žalobcu.

8. Následne, pokiaľ už odvolateľ vzniesol aj konkrétnu odvolaciu námietku, a to, že žalovaná strana zodpovedá za takto (v dôsledku zastavenia konania pre späťvzatie žaloby žalobcom) vzniknuté trovy, ide o odvolanie neopodstatnené. Pri späťvzati žaloby totiž zásadne platí, že zastavenie konania procesne zavinil žalobca, v dôsledku čoho ho zaťažuje povinnosť zaplatiť náhradu trov konania protistrane (bližšie rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 49/1993) Krajský súd zdôrazňuje/opakuje, že pri posudzovaní zavinenia na zastavení konania sa berie do úvahy (rozoberané) procesné hľadisko, a nie vecná správnosť, či opodstatnenosť samotnej žaloby (tu o určenie, že nehnuteľnosti nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov). Preto je v posudzovanej otázke nepodstatné, či žaloba bola z hmotnoprávneho hľadiska dôvodná alebo nie.

9. Výnimku z predmetného/opísaného pravidla predstavuje situácia, kedy žalobca vzal žalobu späť pre správanie žalovaného po podaní žaloby. Nemôže ísť však o akékoľvek správanie žalovaného súvisiace s dotknutou žalobou, ale o kvalifikované konanie, pri ktorom žalovaná strana splnila povinnosť, uloženia ktorej rozhodnutím súdu sa žalujúca strana domáhala podanou žalobou. V súdnej veci sa o takúto situáciu nejedná. Žalobca zobral žalobu späť práve a len z dôvodu, že k riešeniu/zodpovedaniu otázok, ktoré chcel dosiahnuť/získať touto žalobou, došlo v inom, skôr začatom konaní (o ktorom konaní nepochybne mal vedomosť). Inými slovami, žalobca zbytočne inicioval (toto/zastavené) konanie o určenie, že sporné nehnuteľnosti ne/patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, hoci mal

vedomosť o tom, že žalovaná už v inom/skoršom konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zahrnula tie isté nehnuteľnosti do masy vyporiadavaného majetku. Primárnym predmetom konania (iniciovaného už skôr žalovanou) o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len bsm) je totiž práve otázka vlastníctva jednotlivých položiek, ktoré manželia za spoločný majetok označia. Od začiatku teda bolo zrejme - o to viac, že žalobca bol/je zastúpený osobou znalou práva/advokátom, u ktorého je legitímnym očakávanie znalosti predmetných procesných súvislostí - že otázka, či sporné nehnuteľnosti ne/patria do bsm (už z púheho označenia tejto žaloby je evidentná duplicita s konaním o vyporiadanie bsm) bude vyriešená (čo sa aj stalo) v konaní o vyporiadanie bsm (v ktorom konaní boli predmetné nehnuteľnosti zahrnuté a prejednávané), v dôsledku čoho žalobcom vyvolané konanie o určenie, že nehnuteľnosti nepatria do bsm, postráda, popri konaní o vyporiadanie bsm (k tým istým nehnuteľnostiam), akékoľvek opodstatnenie, čoho jasným dôkazom je napokon i následné späťvzatie uvedenej žaloby žalobcom.

10. Za takejto situácie nemožno nájsť legitímny a spravodlivý (výnimočný) dôvod, prečo by mala žalovaná strana znášať trovy takto neúčelne/nehospodárne vyvolaného súdneho sporu, resp. prečo by mal súd prelomiť určujúci princíp procesného zavinenia.

11. Konštatované úvahy vo svojom súhrne viedli odvolací súd k potvrdeniu napadnutého výroku ako vecne správneho.

12. O trovách odvolacieho konania (o nároku na ich náhradu) rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 v spojení s 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ/žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto je povinný nahradiť protistrane odvolacie trovy v plnom rozsahu. O konkrétnej výške týchto trov po (ich) vyhodnotení v zmysle hľadísk uvedených v § 251 CSP rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

13. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie **n i e j e** prípustné.